

Publicerad 2012-10-02 13:07 av fadedRed

Nycklar och gåtor och labrynter

Hon stod där. Mitt framför näsan på dig, ändå längst bak. Hon var gömd men du såg henne. Du såg hennes sagolika ögon, hår, läppar. Du såg hennes ord och med ens undrade du vad hon gjorde där. Hade hon fallit? Hade hon besegrats?

Du tittade på henne, hon tittade på dig. Du försökte förstå och du frågade henne med dina ögon men hon svarade inte. Inte alls. Hon stod där och när alla började gå och hennes korta ben som var knutna med deras också började röra sig och hon såg din förvånade blick, log hon bara.

Var det ett hån? undrade du.

Du satte dig på bänken i ljuset, där du valt att sätta dig. Du tänkte på din gamla lärare, han hade glömt dig nu. han sa, om dem, att de var rädda. det visste du förstås redan men du tänkte på det eftersom han inte hade sagt det till dig utan till alla, även dem.

Men dem hörde inte.

– Är du rädd? Du sa det, du hade rest dig upp från din bänk och gick nu rakt mot henne och klungan. Allas ögon vimlade som fladdermöss i en mörk grotta med ljus.

– Nej. hon tittade på dig och, log.

Du stod ju på ett berg, gjorde du inte, och NEJ ekade och virvlade om i din hjärna, kanske hade du inte fattat trots allt. Kanske hade du gått ett steg närmare
men

Inte riktigt förstått ändå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fadedRed med Poeter.se id #42165 innehar upphovsrätten